

पतिः

पतिः

पतितः

पलपताकी यथा,—

“प्रतिदृष्टं पलायिषां ज्ञात्वा वाचं क्वचिच्छभम् ॥

रवौ च वेदा वसवः सुधांशौ

कुजे च वाणाः शश्रिजे तथाङ्गाः ।

शनाद्वतुर्दिकं च दृष्टस्यतौ स्या-

द्राहौ तुरङ्गा भृगुजे च रुद्राः ॥”

बालस्य शुभाशुभफलं यथा,—

“अशुभे दृष्टसंयोगे सर्वत्र पुण्यवर्जिते ।

बालस्य मरणं शीघ्रं यदि पापैः समन्वितम् ॥

अशुभग्रहदृष्टे तु सर्वत्र पापवर्जिते ।

बालस्य कुशलं सर्वं शुभैर्यदि समन्वितम् ॥

अशुभो दृष्टनाथो हि वैद्यैश्चेन्न लभ्यते ।

मरणं तत्र वक्तव्यं बालस्य नाव्यथा भवेत् ॥

पापस्य दृष्टमात्रे तु तदयोगवैधवर्जिते ।

बालस्य कुशलं तत्र शुभैर्यदि समन्वितम् ॥”

इति ज्योतिषतत्त्वे पताकीविधः ॥

(स्त्रियां डीप् । सेना । यथा, रघुः । ४ । ८२ ।

“ न प्रसेहे स रुद्रार्कमधारावर्षदुर्दिनम् ।

रथवर्त्म रजोऽप्यस्य कुत एव पताकिनीम् ॥”)

पतिः, पुं, (पाति रक्षतीति । पा ल रक्षणे + डतिः ।)

मूलम् । गतिः । इति विश्वः ॥ पाणिग्रहीता ।

भातार इति भाषा । तत्पर्यायः । धवः २

प्रियः ३ भर्ता ४ । इत्यमरः । २ । ६ । ३५ ॥

कान्तः ५ प्राणनाथः ६ गुरुः ७ हृदयेशः ८

जीवितेशः ९ जामाता १० सुखोत्सवः ११

नर्मकीलः १२ रतगुहः १३ स्वामी १४ रमणः

१५ । इति शब्दरत्नावली ॥ वरः १६ परिणीता

१७ गृह्णी १८ । इति राजनिर्घण्टः । तस्य लक्ष-

णम् । विधिवत्पाणिग्राहकः । अतुकूलदक्षिण-

धृष्टशठभेदात् पतिश्चतुर्धा । सार्वकालिकपरा-

ङ्गनापराङ्मुखत्वे सति सर्वकालमगुरक्तोऽनु-

कूलः । १ । सकलनायिकाविषयसमसहजातु-

रागो दक्षिणः । २ । भूयो निःशङ्कः कृतदोषो-

ऽपि भूयो निवारितोऽपि भूयः प्रअयपरायणो

धृष्टः । ३ । कामिनीविषयकपटपटुः शठः । ४ ।

इति रसमञ्जरी ॥ * पतिसेवादिफलं यथा,—

“कथं मे सुव्रते ! साध्वि ! निद्राभङ्गः कृतस्त्वया ।

अर्थं व्रतादिकं तस्या या भर्तुश्चापकारिणी ॥

तपश्चानश्नश्चैव व्रतं दानादिकश्च यत् ।

भर्तुरप्रियकारिण्याः सर्वं भवति निष्कलम् ॥

यथा प्रियः पूजितश्च श्रीकृष्णः पूजितस्तथा ।

पतिव्रताव्रतार्थं पतिरूपी हरिः स्वयम् ॥

सर्वदानं सर्वयज्ञः सर्वतीर्थनिधेयणम् ।

सर्वं व्रतं तपः सर्वसुपवासादिकश्च यत् ॥

सर्वधर्मश्च सदाश्च सर्वदेवप्रपूजनम् ।

तत् सर्वं स्वामिसेवायाः कलां नार्हन्ति

षोडशीम् ॥

सुपुण्ये भारते वर्षे पतिसेवां करोति या ।

वैकुण्ठं स्वामिना साङ्गं सा याति ब्रह्मणः शतम् ॥

विप्रियं कुरुते भर्तुर्विप्रियं वदति प्रियम् ।

असत्कुलप्रजाता या तत्फलं श्रूयतां सति ! ॥

कुम्भीपाकं व्रजेत् सा च यावच्चन्द्रदिवाकरो ।

ततो भवति चाङ्गाली पतिपुत्रविवर्जिता ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ४३ अध्यायः ॥*॥

अपि च ।

“स्वकान्तश्च परो वन्दुरिह लोके परत्र च ।

नहि कान्तात् परः श्रेयान् कुलस्त्रीणां परो गुरुः ॥

देवपूजा व्रतं दानं तपश्चानश्नं जपः ।

ज्ञानश्च सर्वतीर्थेषु हीना सर्वमखेव च ॥

प्रादक्षिण्यं पृथिव्याश्च ब्राह्मणातिथिसेवनम् ।

सर्वाणि पतिसेवायाः कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥

किमतः पतिभक्ताया अभक्तायाश्च भारते ।

यथा दुःखी सुखारम्भे साकाङ्क्षः प्रथमो भवेत् ॥

पतिसेवापरो धर्मो नहि स्त्रीणां श्रुतौ श्रुतम् ।

स्वप्ने ज्ञाने च सततं कान्तं नारायणाधिकम् ।

दृष्ट्वा तत्परणाभोजं सेवां नित्यं करिष्यसि ॥

परिहासेन कोपेन भ्रमेणावज्ञया सुते ! ।

कटूक्तिं स्वामिनः साक्षात् परोक्षान् करिष्यसि ॥

स्त्रिया वाग्योनिदुष्टायाः कामतो भारते सुवि ।

प्रायश्चित्तं श्रुतो नास्ति नरकं ब्रह्मणः शतम् ॥

सर्वधर्मपरीता या कटूक्तिं कुरुते यतिम् ।

श्रुतजन्मकृतं पुण्यं तस्या नश्यति निश्चितम् ॥

दत्त्वा कन्यां दोषधित्वा जगाम सुनिपुङ्गवः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २४ अध्यायः ॥

अपि च ।

“या स्त्री भर्तुरसौभाग्या साऽसौभाग्या च सर्वतः ।

श्रयने भोजने तस्या न सुखं जीवनं तथा ॥

यस्या नास्ति प्रियप्रेम तस्या जन्म निरर्थकम् ।

तत् किं पुत्रे धने रूपे सम्पत्तौ यावनेऽथवा ॥

यन्मक्तिर्नास्ति कान्ते च सर्वप्रियतमे परे ।

सा शुचिर्धर्महीना च सर्वकर्मविवर्जिता ॥

पतिस्त्वन्युर्गतिभर्ता देवतं गुरुव च ।

सर्वस्माच्च परः स्वामी न गुरुः स्वामिनः परः ॥

पिता माता सुतो भ्राता क्लिष्टो दत्त्वा मितं धनम् ।

सर्वखदाता स्वामी च स्रष्टाणां योषितां सुराः ॥

काचिदेव हि जानाति महाबाह्वी च स्वामिनम् ।

अतिसङ्गजाता च सुशीला कुलपालिका ॥

असङ्गप्रसूता या दुःशीला धर्मवर्जिता ।

सुखदुष्टा योनिदुष्टा पतिं निन्दति कोपतः ॥

या स्त्री हि हि सर्वपरं पतिं विष्णुसमं गुरुम् ।

कुम्भीपाके पचति सा यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥

व्रतज्ञानश्नं दानं सत्तं पुण्यं तपश्चिरम् ।

पतिभक्तिविहीनाया भस्मीभूतं निरर्थकम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ५७ अध्यायः ॥

अपि च ।

“साध्याः सङ्गजायाश्च श्रुतपुत्राधिकः पतिः ।

असङ्गप्रसूता या दुःशीला ज्ञानवर्जिता ॥

स्वामिनं मन्थते नासौ पित्रोर्दोषेण कुतुसिता ।

कुतुसितं पतितं स्रष्टुं दरिद्रं रोगिण्यं जडम् ॥

कुलजा विष्णुतुल्यश्च कान्तं पश्यति सन्ततम् ॥

हुताशनो वा सूर्यां वा सर्वतजस्विनां परः ।

पतिव्रतातेजसश्च कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥

महादानानि पुण्यानि व्रताभ्यनश्नानि च ।

तर्पासि पतिसेवायाः कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥

पुत्रो वापि पिता वापि बान्धवो वा सहोदरः ।

योषितां कुलजातानां न कश्चित् स्वामिनः समः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे ४४ अध्यायः ॥*॥

पतिदक्षिणादि यथा,—

“निरूपितश्च वेदेषु स्वशब्दो धनवाचकः ।

तद्यस्यास्तीति स स्वामी वेदज्ञः शशु मद्भुचः ॥

तस्य दाता सदा स्वामी न च खं स्वामिनो भवेत् ।

अहो यवस्या भवतां वेदज्ञानमवोधताम् ॥

धर्म उवाच ।

पत्नीं विना न खं साध्वि ! स्वामिनं दातुमक्षमम् ।

दम्यती ध्रुमेकाङ्गी तयोर्हाता च द्वौ समौ ॥

निरूपिता पुण्यके च व्रते स्वामी च दक्षिणा ।

श्रुतौ श्रुतो यः स्वधर्मां विपरीतो ह्यधर्मेकः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे ७ अध्यायः ॥

पतिः, त्रि, (पाति रक्षति पालयतीति वा । “पते-

डतिः ।” उखां । ४ । ५७ । इति डतिः ।)

अधिपतिः । तत्पर्यायः । स्वामी २ ईश्वरः ३

ईशिता ४ अधिभूः ५ नायकः ६ नेता ७ प्रभुः ८

परिवृष्टः ९ अधिपः १० । इत्यमरः । ३ । ११० । ११ ॥

(यथा, मनुः । ७ । ११५ ।

“ग्रामस्याधिपतिं कुर्यात् दृश्यामपतिं तथा ।

विंशतीं शं शतेश्च सहस्रपतिमेव च ॥”)

पतिंवरा, स्त्री, (पतिं वृणीते वा सा । वृ ञ वरणे +

खच् । “संज्ञायां भृटाट् वृणीति ।” ३ । २ । ४६ ।

इति मुम् ।) स्वयंवरा । स्नेह्या पत्यन्वेष्टिणी ।

(यथा, रघौ । ६ । १० ।

“मनुष्यवाह्यं चतुरस्रयान-

मध्यास्य कन्या परिवारश्रीभि ।

विवेश मन्थान्तरराजमार्गं

पतिंवरा कुलप्रविवाहवेशा ॥”)

कृष्णजीरकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

पतिव्री, स्त्री, (पतिं हन्ति इति । “लक्षणे जाया-

पत्नीशक् ।” ३ । २ । ५२ । इति टक् ततो डीप् ।)

पतिनाशकहस्तरेखाविशेषः । यथा, “लक्षणे

जायापतिभ्याम् । जायाशो हस्तः पतिव्री पाणि-

रेखा ।” इति संक्षिप्तवारव्याकरणम् ॥ स्वामिहन्त्री ।

(विवाहात् प्राक् चेत्त्रादिभ्यः पितृशकस्य कुमार्यै

परीचार्यं दाने तदा श्मशानजातमृतपितृस्य

ग्रहणे कुमार्यास्तस्याः पतिहननरूपफलं यथा,

आश्वलायनग्रहसूत्रे १ । ५ । ६ । “अद्यै पिच्छान्

ज्ञत्वा पिच्छानभिमन्त्रा कुमारीं ब्रूयात् यशमेकं

ग्रहण्येति ।” इति नियोजिता कुमारी यदि

श्मशानादाहतां मृतं ग्रहण्येति तदा पतिव्रीति

तां विदात् ॥)

पतितः, त्रि, (पतति भद्यो भवति स्वधर्मात् शास्त्र-

विहितकर्मणः सदाचारादिभ्यो वा यः । पत् +

कर्त्तरि क्तः क्तितः । गलितः । पतनाश्रयः ।

पडा इति भाषा । तत्पर्यायः । प्रस्कन्नः २ ।

इति हेमचन्द्रः ॥ पातिव्यविश्रुतः । स्वधर्मेभ्युतः ।

तस्य लक्षणं यथा, मार्कण्डेयपुराणे ।

“स्वधर्मं यः समुच्छेद्य परधर्मं समाश्रयेत् ।

अनापदि स विद्वद्भिः पतितः परिकीर्तितः ॥”